

Oster in pravičen pogled v davnino narodove zgodovine osvetli neka j moških postav. In pred najinimi duhovnimi očmi pričajo Trubar, Prešeren, Levstik, Cankar o tem, kako je bila kulturna in politična volja v naši preteklosti vedno v rokah mojstrov besed in misli, abecede in sone ta, razprave in vinjete. In že izpričana otroška zaupljivost najinega naroda, dragi Robert, potrjuje domnevo o kraljevskosti naštetih mož. Ob svojem prihodu so bili sprejeti brez pridržkov, med svojim delom podp irani, spoštovani in hvaljeni, ob svojem odhodu objokovani, ob njihovi h gomilah se je dvigalo tisoče rok v prisego zvestobe učitelju, preteklo sti in narodu. Kakor dobra in dolga misel se je plemenita vloga umetni ka — narodovega voditelja — predajala, hranila in dopolnjevala po najb oljših možeh najinega naroda, dragi moj Robert. In zato gre vse veliko in odlično pri nas tako hitro naprej, Prešeren je podal rko Trubarju, da bi s Cankarjem pregledala opravljeno in da bi vsi skupaj očrtali pot naprej. Kako lahko je bilo včasih, zato pa imaš, Robert, doma lahko ta kele knjige: Katekizem, Biblijo, Matička, Poezije, Slovenski glasni, Zvo n, Čašo, Erotiko, Belo krizantemo. Pa danes? Nič. Kaj pa je? No, pog lejmo! Nič. A? Je to mogoče? Poglejva še enkrat. Pa po abecedi. AA AA, saj že pri A ni nič. Včasih pa imena, imena: Abram, Ahacel, Aleš ovec, Andreaš, Andrejčkov Jože, Auersperg. Robert, blamaža. Nič ni. Vse je bilo. Ccccc.

„Tako nama torej grozljivo stanje, ki sva ga z raziskavo abesede pov sem objektivno dokazala in ga v gornjem pisanju dokumentirano predl ožila, nalaga projektiranje sanacijskega programa in njegovo morebitno izvedbo, če bi morebiti ne dobila dovolj zanesljivih izvrševalcev z ustrezn im kulturno-političnim profilom, ki bi omogočili demokratčnost kan didiranja, preverjanja in izvolitve novega kralja najinega naroda, Robert, ki je po gornjih ugotovitvah tudi največji umetnik svojega časa. Premis lek je bil temeljit, po spoznani nujnosti ni bilo oklevanj — **POTREBUJE MO KRALJA KULTURE Z VOLJO VODITI TUDI NAROD** (to zadnj e ni vedno potrebno).“

Pogoji, ki jim mora ustrezati vsak prijavljeni mož:

1. mora biti (zaradi vsega znanega) doma s kmetov. (Namig, ki olajšuj e: za Ljubljano so govorili, da je dolga vas.)
2. kandidiranje letnikom pod letnikom 1869 je odsvetovano.
3. odločno bodo zavrnjeni vsi, ki lahko med svoje znance prištejejo vsa j tri dosedanje „voditelje kulture“.
4. najresneje se bo razmišljalo o kandidatih, ki so morebiti napisali in objavili več kot pet do šest strani (običajnega formata).
5. s posebno naklonjenostjo se bodo obravnavali kandidati z upravno političnimi kvalitetai.
6. v zvezi z opravljenim šolanjem ni nobenih omejitev, že v naprej pa s e odsvetuje kandidiranje vsem, ki k svoji izobrazbi lahko pripišejo, da je humanistična.
7. vsakomur se bo štela v dobro omemba kakršnegakoli dejanja, ki se ga lahko vrednoti — „sanacija sedanega (polpreteklega) nemogočega p oložaja narodove kulture“.
8. predložiti je treba naslednja umetniška dela: predračun za tiskanje žepnega abecednika, podrobnejši oris mehanizmov, ki se vključijo pri zaplembi kakršnegakoli tiskanega gradiva, abecedni seznam slovenskih kulturnih delavcev z registrsko številko osebne izkaznice, številko avto mobila in število oken v stanovanju, posebno ambiciozni naj skušajo p ogoditi število kandidatov, ki jih na ta razpis pričakujeva, koliko prija v bova dobila in kakšno številko bova objavila.
9. točka oglašja zaključek objave razpisa za **KRALJA KULTURE Z V OLJO VODITI TUDI NAROD** (to zadnje ni vedno potrebno) — včasih se sami kam zapeljemo — najraje že v soboto po kosilu.

Za razpisno komisijo
(ona sama)
Robertov prijatelj in Robert

*
*
*

TRIBUNA RAZPISUJE PROSTO HONORARNO DELOVNO MESTO ODGOVORNEGA UREDNIKA

Pogoji:

- biti mora reden študent Ljubljanskih visokošolskih zavodov
- imeti mora vsaj nekaj prakse v pisanju in v novinarskem delu
- poznati mora razmere v študentskem gibanju in v Skupnosti študen tov kakor tudi aktualno dogajanje v Jugoslaviji in po svetu

Kandidati naj pošljejo (ali prinesejo) svoje pismene vloge v roku 8 dni po objavi tega razpisa.

TRIBUNA
61000 Ljubljana
Trg revolucije 1/11
tel. 21-280

AHA, SAJ JE BIL 8. MAREC

FILOZOFKE

DOST' JE MEN' TEH BAB

je ob neki priliki rekel Jaša — ampak tako misli tudi še kdo drug; m islim, da vem, zakaj taka črna neprijaznost do nas:

po Ljubljani slovimo kot BABJI FAKS — se pravi na FF študirajo p redvsem osebe ženskega spola.

Če pa pogledamo malo podrobneje v dogajanje med vajami, semina rji, raznimi okroglimi mizami, maratoni . . . , ugotovimo, da so dejavni predvsem fantje. Nekaj nas sicer opravlja tajniške, priležniške ali kake podobne stvari, ampak to še ni dovolj. Preveč je tistih, ki živijo le za iz pite in svojo malo ljubezen, tistih ki niso (in verjetno tudi ne bodo) pre rasle gimnazijskega boja za ljube ocene.

KAM PLOVEMO???

— v kuhinjski kot, v kavarništvu, vrčkarstvo — v kalupe, ki jih bo po vozil čas, kajti **MORALE BI GA UJETI ZA REP, ZASESTI SKUPŠČI NE, FAKULTETE, TOVARNE . . . IN PA PREDVSEM POSTATI TU DI MATERE, S KATERIMI BI ODRASLI OTROCI IMELI KAJ GOV ORITI!**

(pano na FF)

* * *

Matjaž Krainer

DAMA IZ MAKSIMA
(domača naloga)

Z Minko sva šla v gledališče. Bilo je v šetrtek. V gledališču so se ig ralci sprehajali kar tako naokoli med nami. Mi smo bili gledalci. Začele so ugašati luči. Natararica je rekla: „To ni še nič.“ Iz zvočnikov nam je igrala godba. Meni je bila zelo všeč. Minki tudi. Bila sva zelo vesela.

Nato sva šla v dvorano. Minka ni dobro videla. Zato sva se presedla. Potem se je odgrnil zastor. Še prej je v temi igrala tista godba. Neka go spa je pela ob godbi. Pela je zelo lepo. Tudi smejala se je.

Na odru so stali igralci. Eden je ležal. Drugi igralci ga niso videli. MI, gledalci, pa smo ga videli. Potem se je odgrnil še en zastor. Ta je bil na odru. Prikazala se je zelo lepa gospa. Bila je v perilu.

Meni je bilo tesno pri srcu. Minke nisem vprašal. Drugi gledalci so bi ili starejši od mene. Zelo so se smejala. Meni pa je bilo nerodno.

Na odru je bil tudi igralec Janez Škof. V naši ulici ima garažo. Imel je umetno brado. V našo ulico pride po avto brez brade.

Kmalu mi ni bilo več hudo pri srcu. Tudi Minka se je zelo smejala. Najbolj glasno sem se smejal jaz. Včasih sem se samo jaz smejal. Nič m i ni bilo nerodno. Potem se je začela smejati na ves glas debela gospa p oleg mene. Bil sem zelo vesel zaradi tega.

Najbolj všeč mi je bila lepa gospa v perilu. Veliko sem gledal vanjo. Tudi vsi igralci so gledali največ vanjo. Minka mi je rekla: „Igralec Vlad imir Skrbinšek je star sedemdeset let.“ Jaz sem se zelo začudil. Na odr u je bil general. Rekel je: „Kaj mi mar. Korajža velja.“ To mi je bilo ze lo všeč. Meni se je zdel zelo mlad. Rad bi ga poznal. Jaz poznam Nino. Nina je njegova nečakinja. Tudi ona bo igrala.

Bil sem zelo dobre volje. Tudi Minka je bila vesela. Njen očka je reži ser. Poznam tudi Minkino mamico. Sedaj imajo doma mladega kužka. Vsi so ga zelo všeč. Meni pa je še posebno všeč. Kužek bo kmalu zras l.

Minkin očka nama je dal deset dinarjev. Šla sva v unionsko klet. Min ka je pojedla eno gibanico. Tudi meni je dala malo. Jaz pa sem popil tr i deci čvika.

Potem sem spremil Minko nazaj v gledališče. Tam jo je čakal očka. Jaz pa sem šel domov.

Minka je fejšt punca.

ena

Tribuna — izdaja 10 SS LVZ — Uredništvo in uprava: 61000 Ljubljana, Trg revolucije 1/11 — Telefon 21-280.

Tiskovni račun: 801 8-78-1 — Rokopisov ne vračamo —

Tiska: ODU Ljubljana, Parmova 39 — Poština plačana v gotovini.

Letna naročnina 25 Ndin.

Tribuna urejajo: Franko Adam, Mladen Dolac (glavni urednik), B oris Cizej, Mladen Jesih, Marjan Pangaržnik, Vladimir Simič (odgov orní urednik), Darko Strajn, Gora Zlobec (skupni redaktor in isk tori), Jaka Zlobec.

Tehnični urednik: Tomo Podgornik

Fotografije: Drev Franc

Stalni sodelavci: Milan Dekleva, Jure Detela, Stanko Hočevar, Jo že Konc, Pavel Kristan, Tomaž Kšela, Andrej Medved, Jure Mikuž, Jernej Novak, Janez Stergar, Marko Slodnjak, Ivo Svetina, Mladen Svrc, Cvetka Tot, Milenko Vakanjac, Peter Vodopivec, Vinko Za jar, Pavle Zgaga, Aleksander Zorn.